

Nr 13.

Av herr **Bäckström**, om anslag för tilläggsarvode åt extra provinsialläkaren i Bjurholms och Örträskis distrikt.

Riksdagen har sig väl bekant, vilka stora svårigheter, som varit och äro förknippade med att få de extra provinsialläkareplatserna i Västerbottens läns inland vederbörligen besatta. Vid den omreglering av provinsialläkaredistriktet, som skedde år 1911, då sju av de extra distrikten inom nämnda län blevo ordinarie, ordnades saken för dessa med det snaraste. Men för de socknar, som fortfarande bibehöllos som extra provinsialläkaredistrikt blev ställningen om möjligt ännu svårare, när det gällde att erhålla läkare. Till dessa sista höra Bjurholms och Örträskis socknar, som tillsammans bilda ett extra provinsialläkaredistrikt.

Ehuru såväl Bjurholms kommun som Västerbottens läns landsting efter nyssnämnda är höjt anslaget till läkarens avlöning och tjänsten i fråga upprepade gånger i vederbörlig ordning förklarats till ansökan ledig, har distriktet under mer än ett års tid varit i saknad av läkare. Och detta olyckliga förhållande fortfar ännu och hotar att bli beständigt, om ej särskilda åtgärder vidtagas.

Hur trängande behovet av en läkare inom området i fråga dock måste vara, inses väl, då man vet, att det omfattar en areal av omkring 20 kv.-mil, som bebos av bortåt 5,500 personer. Och av dessa har flertalet 6 mil och ungefär tredjedelen 9 à 10 mil till närmaste läkare. Då järnväg saknas och landsvägsförbindelserna inom det vidsträckta området nått en mycket ringa utveckling och befolkningen i stort sett är mera fattig än bärgad, måste ställningen betecknas såsom högst betänklig. Och kommunerna ha gjort, vad de måttat.

Örträskis socken bidrar med	150 kronor	
Bjurholms » » »	850 »	1,000 kronor,
alltså dubbelt det belopp landstinget satt som villkor för sitt bidrag	1,000 »	
Statens bidrag utgör årligen	1,500 »	

Summa 3,500 kronor.

Då Bjurholms och Örträsk socknar vid förutnämnda omreglering av provinsialläkaredistriktet avskildes att bilda ett eget extra provinsialläkaredistrikt, skedde det givetvis på den grund, att vederbörande myndigheter voro fullt övertygade om att området behövde en läkare. Då det emellertid visat sig omöjligt att, trots alla åtgärder från kommuner och landsting, erhålla läkare, synas alla vägande skäl tala för att Riksdagen nu träder stödjande emellan såsom den med förståelse och välvilja tidigare gjort i liknande sak rörande löneförbättring åt extra provinsialläkarna i Stensele, Tärna och Malå.

Visserligen har kungl. medicinalstyrelsen, som med anledning av Bjurholms kommuns underdåniga framställning i ärendet hos Kung. Maj:t icke ansett sig kunna tillstyrka något tilläggsarvode för avlöning åt läkaren inom distriktet i fråga, som skäl härför anfört, dels att Bjurholms och Örträsk distrikt svårligen är fullt jämförligt med Tärna och Malå distrikt, enär de senare ligga i det inre av lappmarken och de förra närmare kusten och med ett större antal inbyggare, som borde kunna ge läkaren nöjaktig sysselsättning och utkomst, dels att ytterligare tillskott kunde utgå av landstinget. Men ställes häremot provinsialläkarens, förste provinsialläkarens, Konungens befallningshavandes och landstingets välgrundade tillstyrkan om bifall till framställningen om ett tilläggsarvode av 1,000 kronor årligen till läkaren inom ifrågavarande distrikt, emedan landstinget så sent som år 1912 och 1913 ökat sitt anslag för ändamålet och exempelvis Malå distrikt samt Bjurholms och Örträsk distrikt i stort sett äro fullt jämförliga med varandra i fråga om läge — även Bjurholms och Örträsk socknar tillhöra det inre landet, hela den senare är en del av Lycksele lappmark och mera än distriktets halva areal ligger inom den gamla lappmarksgränsen — ytvidd, avstånd från läkarestation, utsikt till praktik för läkaren, levnadskostnader samt ekonomisk bärkraft och skattebördor inom distriktet, så torde ingen tvekan råda om att talande skäl verkligen föreligga för att Riksdagen även uti ifrågavarande fall bör träda till de hjälpbehövandes stöd.

Då Kungl. Maj:t av rent principiella skäl och med anledning av att Riksdagen tidigare genom beslut i enahanda ärenden välvilligt tillmötesgått framställning från likaledes ogynnsamt ställda extra provinsialläkaredistrikt torde ha ansett sig icke böra — hur behjärtansvärd saken än är — frångå given praxis, får jag härmed på grund av det anförda vördsam samt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att å extra stat för år 1915 bevilja ett anslag av 1,500 kronor att användas

som tilläggsarvode åt extra provinsialläkaren i Bjurholms och Örträsk extra provinsialläkaredistrikt med 1,000 kronor under år 1915 samt med rätt för Kungl. Maj:t att av tillgängliga medel och vid eventuell tillsättning av befattningen redan under innevarande år använda återstående 500 kronor eller så stort belopp, som enligt ett tilläggsarvode av 1,000 kronor per år belöper sig för den tid av året, som befattningen vederbörligen uppehålls.

Stockholm den 20 januari 1914.

W. Bäckström.